

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 025412 24 Uvp
Sarajevo, 22.11.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Bajrović Aide, kao predsjednice vijeća, Vuković Josipa i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u postupku zaštite sloboda i prava pojedinaca zajamčenih Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, podnositelja zahtjeva Autoprevoz bus d.o.o. Mostar iz Mostara, ul. Trg Ivana Krndelja bb, protiv akta broj: 01/6-45-1812/24 od 31.07.2024. godine, tuženog Federalnog ministarstva prometa i komunikacija Sarajevo, u predmetu donošenja naredbe o dosljednoj primjeni odredbi člana 65. i 65.a Zakona o cestovnom prijevozu F BiH i djelokruga rada autobusne stanice/kolodvora, odlučujući o zahtjevu privrednog društva „Autoprevoz – bus“ d.o.o. Mostar, za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv rješenja Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 024412 24 Uz od 18.09.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 22.11.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, rješenje Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 025412 24 Uz od 18.09.2024. godine se preinačava i rješava:

Odbacuje se zahtjev privrednog društva „Autoprevoz – bus“ d.o.o. Mostar za zaštitu sloboda i prava pojedinaca zajamčenih Ustavom Federacije BiH, kao podnesen od neovlaštene osobe.

O b r a z l o Ź e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Mostaru broj: 07 0 U 025412 24 Uz od 18.09.2024. godine, odbijen je kao neosnovan zahtjev za zaštitu prava i osnovnih sloboda pojedinaca zajamčenih Ustavom Federacije podnesen od strane privrednog društva Autoprevoz bus d.o.o. Mostar, a kojim je traženo da se Federalnom ministarstvu prometa i komunikacija Mostar i ministrici tog ministarstva naloži stavljanje van snage Naredbe navedenog ministarstva, broj: 02/6-45-1812/24 od 31.07.2024. godine.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke, putem punomoćnika, podnositelj zahtjeva za zaštitu prava i osnovnih sloboda pojedinaca zajamčenih Ustavom je osporio zakonitost pobijanog rješenja prvostepenog suda zbog povrede prava na imovinu iz člana 2/1/k Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i člana 1. DP 1 EK, kao i povrede prava na efikasno pravno sredstvo i prava na obrazložen odluku u skladu sa Zakonom i člana I/2 Ustava Bosne i Hercegovine, a iz razloga koji su u zahtjevu navedeni i detaljno obrazloženi. Predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži, pobijano rješenje prvostepenog suda poništi, te naredi Federalnom ministarstvu prometa i komunikacija Mostar i ministrici

tog ministarstva da u roku kako to odredi sud, stavi van snage Naredbu navedenog ministarstva, broj: 02/6-45-1812/24 od 31.07.2024. godine.

Federalno ministarstvo prometa i komunikacija Mostar u svojstvu tuženog organa u odgovoru na zahtjev predlaže da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijanog rješenja u granicama zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke i povrede propisa iz člana 41. stav 2. ovog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga

Iz obrazloženja pobijanog rješenja prvostepenog suda proizilazi da je neosnovan zahtjev za zaštitu sloboda i prava pojedinaca zajamčenih Ustavom Federacije BiH, podnesen dana 23.08.2024. godine od strane privrednog društva Autoprevoz bus d.o.o. Mostar, kojim je tražena zaštita povrijeđenih ustavom zagarantovana prava, i to prava na imovinu iz člana 2/1/k Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i člana 1. DP 1 EK, kao i prava na efikasno pravno sredstvo, te prava na obrazloženu odluku u skladu sa Zakonom i člana I/2 Ustava Bosne i Hercegovine, povrijeđenih od strane Federalnom ministarstvu prometa i komunikacija Mostar donošenjem Naredbe navedenog ministarstva, broj: 02/6-45-1812/24 od 31.07.2024. godine. Ovo iz razloga što prema utvrđenju prvostepenog suda predmetna Naredba navedenog ministarstva predstavlja opći podzakonski akt koji donosi tijelo izvršene vlasti (državne uprave) u provedbi zakona pa prema tome ista nije upravni akt u smislu člana 8. stav 2. Zakona o upravnim sporovima. U konkretnom slučaju podnositelju zahtjeva privrednom društvu Autoprevoz bus d.o.o. Mostar se naređuje da dosljedno primjenjuje odredbe člana 65.i 65.a Zakona o cestovnom prijevozu Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine F BiH“, broj: 28/06, 02/10, 57/20 i 44/22) iz djelokruga rada autobusne stanice/kolodvora. Kako se ne radi o konačnom pojedinačnom aktu nadležnog organa (člana 60. Zakona o upravnim sporovima), već o općem aktu organa državne uprave, kako je naprijed istaknuto, prvostepeni sud je primjenom odredbe člana 61., a u vezi sa odredbom člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev podnositelja za zaštitu prava i osnovnih sloboda pojedinaca zajamčenih Ustavom Federacije, odbio kao neosnovan.

Ovakav stav prvostepenog suda bi se mogao prihvatiti pravilnim, u odnosu na Naredbu Federalnog ministarstva prometa i komunikacija Mostar, broj: : 02/6-45-1812/24 od 31.07.2024. godine, ukoliko su ispunjeni uvjeti iz člana 60. Zakona o upravnim sporovima u vezi subjekta koji ima pravo zahtijevati zaštitu prava i sloboda kod nadležnog suda u skladu sa ovim Zakonom, ako nije osigurana druga sudska zaštita, te ukoliko se u vidu ima odredba člana 45. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o cestovnom prijevozu Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine F BiH“, broj: 02/10), prema kojoj se u članu 102. iza stava 1. dodaje novi stav 2. koji glasi: „U cilju provođenja i primjene odredbi i instituta propisanih ovim Zakonom, federalni ministar ima ovlaštenje da donosi instrukcije, uputstva i naredbe kao opće akte“.

Međutim, kada se u vidu ima odredba člana 60. Zakona o upravnim sporovima Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine F BiH“, broj: 09/05), koju prvostepeni sud potpuno gubi iz vida, a kojom je propisano da pojedinac (dakle fizička, a ne pravna osoba) čija su prava ili osnovne slobode zajamčene Ustavom Federacije i instrumentima Aneksa tog Ustava povrijeđene konačnim pojedinačnim aktom nadležnog organa, ima pravo zahtijevati zaštitu tih prava i sloboda kod nadležnog suda u skladu sa ovim Zakonom, ako nije osigurana druga sudska zaštita. Prema tome proizilazi da je prvostepeni sud pogriješio,

kada je o zahtjevu podnositelja privrednog društva Autoprevoz bus d.o.o. Mostar za zaštitu sloboda i prava meritorno odlučio, kao u izreci pobijanog rješenja, obzirom da pravne osobe nisu aktivno legitimisane, odnosno nemaju pravo da u skladu sa navedenom odredbom člana 60. Zakona o upravnim sporovima podnose zahtjev za zaštitu prava i sloboda kod nadležnog suda u skladu sa ovim zakonom, ako nije osigurana druga sudska zaštita.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je na osnovu člana 46. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev za vanredno preispitivanje uvažio, pobijano rješenje preinačio na način da je zahtjev privrednog društva Autoprevoz bus d.o.o. Mostar za zaštitu sloboda i prava, primjenom odredbe člana 25. stav 1. tačka 1., u vezi sa odredbom člana 60. Zakona o upravnim sporovima, odbacio, obzirom da je podnesen od strane neovlaštene osobe.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Bajrović Aida, s.r.